

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Odborová organizace Sluníčko**, IČO 22711554
sídlem Petrušov 152, 571 01 Staré Město – Moravská Třebová

proti
žalovanému: **ministr práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu, 128 00 Praha 2 – Nové město

o žalobě proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobkyně ze dne 14. 6. 2024,

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 14. 6. 2024 ve věci rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 6. 2024 č.j. MPSV-2023/125731-331/ do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 2000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a žaloba

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl o její žádosti ze dne 14. 6. 2024 označené jako

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

„Žádost o vyslovení nicotnosti rozhodnutí“ (dále také „Žádost“). Uvedla, že Žádost byla podána ve věci rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 6. 2024, č.j. MPSV-2024/140929-332/2 vydaného ve věci žádosti žalobkyně o informace. Ačkoliv žalobkyně v Žádosti o vyslovení nicotnosti rozhodnutí vznesla námitky ve věci samé, ministr vyřídil jen námitku nicotnosti dopisem, resp. sdělením ze dne 18. 7. 2024 (dále jen „Sdělení“), avšak ve věci samé, tj. o rozkladu žalobkyně proti rozhodnutí ministerstva nerozhodl. Žalobkyně proto navrhla, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 6. 2024, č.j. MPSV-2024/140929-332/2. Žalobkyně uvedla, že uplatnila opatření proti nečinnosti, které Úřad o ochranu osobních údajů v zákonné lhůtě nevyřídil.

II. Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve popsal postup ministerstva a žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 10. 6. 2023 o informaci podanou dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Uvedl, že o žádosti o informace bylo rozhodováno postupně nejprve rozhodnutím ministerstva o částečném odmítnutí žádosti ze dne 23. 6. 2023, posléze rozhodnutím ministra práce a sociálních věcí ze dne 30. 10. 2023, jímž bylo rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena ministerstvu k novému projednání. V dalším řízení byla postupně vydávána rozhodnutí o žádosti ze dne 2. 2. 2024 a rozhodnutí ministra ze dne 13. 5. 2024, kterým byla opětovně věc v části výroku vrácena k novému projednání ministerstvu. Dne 14. 6. 2024 bylo ministerstvem vydáno nové rozhodnutí č.j. MPSV -2023/125731-331/5 a téhož dne obdržel žalovaný stížnost žalobkyně označenou jako stížnost dle § 16a (1) b) zákona o informacích, která byla vyřízena sdělením ze dne 14. 6. 2024, č.j. MPVS-2024/127928-331/1. Žalovaný dále uvedl, že po tomto sdělení následovalo podání žalobkyně ze dne 14. 6. 2024 označené jako „Žádost o vyslovení nicotnosti rozhodnutí“, k níž žalovaný v dopise ze dne 18. 7. 2024 sdělil, že tato žádost byla posouzena jako podnět k prohlášení nicotnosti rozhodnutí. Žalobkyně v tomto podání uvedla konkrétní důvody, pro které se domnívá, že rozhodnutí trpí vadou nicotnosti, a navrhla prohlášení nicotnosti rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že neshledal žádný rozpor mezi vnějšími znaky podání (název, označení a nadpis) a jeho skutečným obsahem (požadavek na prohlášení nicotnosti rozhodnutí) z důvodu žalobkyní tvrzeného chybného postupu v rámci autoremedury. Z podání nikterak nevyplývalo, že by žalobkyně zamýšlela podat rozklad proti rozhodnutí. Již v minulosti uplatnila velké množství různých podání, žádostí, stížností a žalob, návrhů na exekuci a také rozkladů. V podání nelze shledat žádné znaky rozkladu, žalobkyně se vyjadřuje toliko k odůvodnění rozhodnutí, se kterým polemizuje, přičemž odvolání či rozklad jen proti odůvodnění není přípustný. Žalovaný má za to, že žalobkyně byla přesvědčena, že se svou žádostí o vyslovení nicotnosti rozhodnutí uspěje, a proto jiný opravný prostředek nepodala, až nyní se snaží věc zvrátit tvrzením o rozkladu. Žalovaný však nemohl posoudit předmětné podání jako rozklad, neboť respektoval vůli podatele a nebyl oprávněn svou interpretací toto podání dotvářet, doplňovat či podsouvat to, co v něm skutečně není. Pokud je podání označeno jako podnět k vyslovení nicotnosti, obsahuje návrh na prohlášení nicotnosti a důvod

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nicotnosti, pak je to podnět k prohlášení nicotnosti a nelze jej posuzovat jinak. Do práva na podání žalobkyně nebylo nikterak zasaženo a žalobkyni nebrání než podat novou žádost o informaci, pokud by nebyla s postupem žalovaného spokojena.

3. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení žaloby městským soudem

4. Městský soud v Praze přistoupil k projednání žaloby podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), přičemž rozhodoval bez jednání, za podmínek daných § 51 odst. 1 s. ř. s. Procesní podmínky pro věcné projednání žaloby byly splněny, neboť žalobce dne 18. 7. 2024 podal u Úřadu pro ochranu osobních údajů žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, jehož vyřízení nemá oporu ve správním spise.
5. Žaloba je důvodná.
6. Soud vyšel z následující právní úpravy.
7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
8. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu platí, že žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení (§ 79 odst. 2 s. ř. s.).
9. Žalobkyně se domáhala ochrany proti nečinnosti ministra práce a sociálních věcí jako rozkladového orgánu ve věci podané „Žádosti o vyslovení nicotnosti rozhodnutí“ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 6. 2024 s tím, že takto označenou Žádost považovala za rozklad proti uvedenému rozhodnutí ministerstva, o kterém ministr nerozhodl.
10. Protože spor mezi účastníky řízení z podnětu podané žaloby vyvstal v zásadní otázce, zda je podaná Žádost vůbec rozkladem, přičemž na tomto zjištění závisí posouzení oprávněnosti podané žaloby, soud vyšel ze správního spisu, zejména z podané Žádosti a z reakce žalovaného na tuto Žádost.
11. Soud přisvědčuje žalovanému v tom, že žalobkyně se označením Žádosti domáhala vyslovení nicotnosti rozhodnutí a tento požadavek směřovala vůči jí doručenému rozhodnutí ministerstva č.j. MPSV – 2023/125731-331/5 (rozhodnutí ze dne 14. 6. 2024), kterým byla částečně odmítnuta její žádost o informace ze dne 10. 6. 2023 podaná podle zákona č. 106/1999 Sb. Předslala, že již 29. 5. 2024 podala podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích stížnost na marné uplynutí zákonné lhůty ministerstva ve věci rozhodování o žádosti žalobkyně o informace a dne 5. 6. 2024 uplynula lhůta 7 dní podle

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

§ 16a odst. 5 zákona o informacích k tomu, aby ministerstvo samo rozhodlo o žádosti o informace. Podle žalobkyně po uplynutí této lhůty již nebyla věc v dispozici ministerstva, nýbrž ministra, a právní úkon provedený v rozporu se zákonem není úkonem provedeným postupem podle zákona, proto se k němu nepřihlíží. Z uvedeného důvodu žalobkyně požadovala, aby ministr svým rozhodnutím prohlásil nicotnost rozhodnutí ministerstva o žádosti o informace.

12. Žalobkyně následně v Žádosti o prohlášení nicotnosti rozhodnutí výslovně uvedla, cit: „*Výslovně namítáme, že ministerstvo opakuje stále stejnou argumentaci, již ministr označil za nesprávnou, např. přirovnává služební hodnocení policistů k hodnocení úředníků. MPSV se také mylí v tvrzení, že neexistuje judikatura týkající se projednávané věci. Viz např. rozhodnutí 6A 129/2023-42 Městského soudu v Praze.*“ V návaznosti na uvedené pak žalobkyně v dalších odstavcích argumentovala smyslem a účelem služebního hodnocení dle kompetenčního zákona v oblasti veřejné zprávy a evidentně ve vztahu ke své žádosti o informace uvedla, že ji nezajímá hodnocená osoba, její osobní a soukromé údaje, nýbrž předmětem zájmu žalobkyně je, zda služební hodnocení, které je předmětem požadované informace (podklady ke služebnímu hodnocení nejvyššího státního tajemníka – pozn. soudu) bylo provedeno postupem v souladu s právními předpisy a z toho dovozovala legitimitu žádosti o informace.
13. Ve správním spise je zároveň obsažena další žádost žalobkyně o přijetí opatření proti nečinnosti ze dne 22. 7. 2024 zasláná Úřadu pro ochranu osobních údajů, v níž je připojeno sdělení s poznámkou, že v Žádosti o vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalobkyně současně vznáší námitky ve věci samé. Jak bylo již výše uvedeno, reakce Úřadu pro ochranu osobních údajů na uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 22.7.2024 ze správního spisu nevyplývá.
14. Žalovaný k Žádosti o vyslovení nicotnosti rozhodnutí zaslal žalobkyni Sdělení ze dne 18. 7. 2024, v němž uvedl, že Žádost posoudil jako podnět k prohlášení nicotnosti rozhodnutí ministerstva ze dne 14. 6. 2024, neboť ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu a konstatní judikatury neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí z důvodu, že napadené rozhodnutí ministerstva nevykazuje vady takové intenzity, které způsobují nicotnost rozhodnutí a tyto zásadní vady a nedostatky spojené s nicotností příkladmo konstatoval. Uvedl, že ministerstvo v rozhodnutí o žádosti o informace rozhodovalo přezkoumatelným způsobem jako věcně příslušný orgán v zákonem požadované formě a postupovalo v souladu se správním řádem a zákonem o informacích. Na závěr pojednal o oprávnění ministerstva vydat rozhodnutí o žádosti o informace v režimu autoremedury. Uzavřel, že napadené rozhodnutí není nicotné a podnět žalobkyně je nedůvodný.
15. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně v Žádosti o vyslovení nicotnosti rozhodnutí uvedla rovněž pasáž, v níž výslovně uplatňuje námitky proti argumentaci ministerstva obsažené v rozhodnutí o žádosti žalobkyně o informace s tím, že jde o opakovanou nesprávnou argumentaci ministerstva k otázce služebního hodnocení u státních tajemníků, a to v rozporu s posouzením této argumentace ministrem v původním řízení.
16. Z uvedeného vyplývá, že Žádost žalobkyně vedle jejích námitek nicotnosti rozhodnutí ministerstva nese také znaky nesouhlasu s tímto rozhodnutím a uvedený nesouhlas nelze posoudit jen jako námitky proti odůvodnění rozhodnutí. To proto, že z rozhodnutí ministerstva vyplývá, že výrokem rozhodnutí byla částečně odmítnuta žádost o

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

informace v požadovaných údajích pod bodem 1) a 3) žádosti, které se týkaly právě služebního hodnocení státního tajemníka. Není na soudu, aby posuzoval věc samu a vyžadoval od žalobkyně upřesnění Žádosti tak, aby posléze zanalyzoval, zda jde o námitky žalobkyně do výroku rozhodnutí či jen do jeho odůvodnění, jak míní žalovaný ve vyjádření k žalobě. To bylo na žalovaném, pokud by se zabýval Žádostí žalobkyně nejen z hlediska námitek nicotnosti, jak učinil ve Sdělení, ale i zbývajícím textem Žádosti. Soud tak, ostatně i podle ustálené judikatury správních soudů, posuzoval Žádost žalobkyně podle jejího obsahu, který svědčí rovněž o uplatnění námitek ve věci samé, i když nikoliv způsobem, který by přímo oponoval skutkovým a právním závěrům žalovaného o odmítnutí části žádosti o informace. Nicméně ze žádosti lze, v jejím smyslu a konečném odstavci seznat, že zájmem žalobkyně byla určitá „kontrola“ podkladů služebního hodnocení státního tajemníka a výhrada neposouzení tohoto aspektu v provedeném testu proporcionality žalovaným v jeho rozhodnutí.

17. Pokud žalobkyně věcné námitky v Žádosti vznesla a tyto směřují do právního posouzení rozhodnutí ministerstva, pak bylo nezbytné tuto žádost posoudit rovněž jako opravný prostředek (v daném případě rozklad) a o Žádosti rozhodnout. Pokud tak žalovaný neučinil a zaslal žalobkyni toliko Sdělení k námitkám nicotnosti, zůstal ve vztahu k části Žádosti nečinný.
18. Důvodnost podané žaloby soud shledal i přesto, že zcela přisvědčuje žalovanému v tom, že takovéto podání se naprosto vymyká standardnímu způsobu a obsahu podání opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, jímž je obecně ve správním řízení odvolání (v této věci rozklad). Jde o podání, jehož označení a odkaz na funkční příslušnost jiného správního orgánu po uplynutí lhůt k vydání rozhodnutí dle zákona o informacích svědčí především o vůli a zájmu žalobkyně vést správní orgán k prohlášení nicotnosti rozhodnutí, což jistě vedlo k pochybnostem žalovaného o tom, co je touto písemností zamýšleno. Ačkoliv žalovaný reagoval na Žádost v části námitek nicotnosti ve svém Sdělení, nebylo možné přehlédnout, že kromě pojednání o tom, že nejde o nedostatek pravomoci způsobující nicotnost, nevyčerpal celý obsah Žádosti a nevydal rozhodnutí o věcných námitkách žalobkyně. Tedy nezvolil i další způsob dispozice s podáním žalobkyně, který by byl v souladu se zákonem.
19. Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
20. Náležitosti odvolání (rozkladu) jsou uvedeny v § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání (rozkladu) uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Pokud nemá rozklad předepsané náležitosti, lze účastníka řízení vyzvat k jejich odstranění v přiměřené lhůtě.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

21. Správní řád v tomto smyslu nestanoví postup, který by v situaci, kdy účastník učiní podání ne zcela prosté určitých vad či náležitostí, umožňoval k takovému odvolání nepřihlížet a hledět na něj, jako by nebylo podáno.
22. V dané věci byla podána Žádost, z níž je zřejmý nesouhlas žalobkyně s rozhodnutím ministerstva o její žádosti o informace. Bez ohledu na to, že Žádost byla označena toliko ve vztahu jen k její první obsahové části, týkající se nicotnosti rozhodnutí, v další části vykazuje znaky opravného prostředku, k němuž je správní orgán povinen zaujmout zákonem stanovený procesní postup. Pokud by žalovaný shledal, že žádost nemá dostatečné náležitosti a není připravena k posouzení, mohl výzvou podle § 37 odst. 3 správního řádu vést žalobkyni k odstranění vad podání, případně doplnění potřebných zákonných náležitostí, v opačné případě přímo vydat rozhodnutí a vypořádat obecná tvrzení o legitimitě požadované informace.

IV. Závěr

23. Na základě uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou, neboť od podání Žádosti žalobkyně i opatření proti nečinnosti uplynula doba stanovená zákonem pro vydání rozhodnutí žalovaným, přičemž obsah správního spisu a stav řízení dle spisu nezobrazuje žádný posun v rozhodování žalovaného.
24. Městský soud v Praze proto dle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému uložil, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně ze dne 14. 6. 2024 ve lhůtě stanovené zákonem č. 106/1999 Sb. (§ 16 odst. 3).
25. Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s.ř.s. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 31. ledna 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.